

ÚSMIEV

január-marec 2019

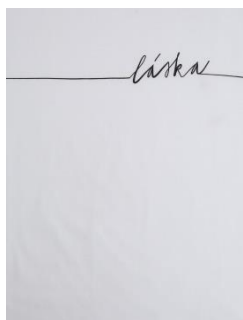
„Láska je zo všetkých vášni najsilnejšia, lebo zároveň útočí na hlavu, srdce i telo.“

(William Shakespeare, anglický básnik)

Milí žiaci, milí učelia!

Chystáte sa čítať naše ďalšie číslo časopisu **Úsmev**. V našom najnovšom čísle sa budeme venovať pozoruhodnému spisovateľovi **Jankovi Jesenskému**. Naše žiačky druhého ročníka sa o ňom učili na hodinách literatúry. Láska nemá presnú definíciu, nie je to niečo presne určené. Láska je vzácny a najkrajší cit, ktorého je schopný len človek. Ľudia sú rôzni a s nimi sa mení aj pohľad na lásku. Niektorí si pod slovom láska predstaví milovanú osobu, spoločné chvíle, smiech, radosť, šťastie. Inému sa pod pojmom láska vynorí bolesť, smútok, trápenie, sklamanie a žiaľ. Hovorí sa, že ten kto pre lásku netrpel, nepozná čo je pravá láska. Ale prečo je to tak? Má láska nejaké pravidlá? A existuje vôbec láska bez sklamaní? Keď sa človeku zdá, že je v celi, na konci svojej trate, vtedy zakopne a spadne. No napokon sa musí postaviť a vrátiť sa na začiatok. Láska musí prejsť v živote cez rôzne prekážky. Môže sa oslabiť a zakolísať, ale keď je skutočná a úprimná, všetko prekoná. Nemožné sa stáva možným. O láske je napísaných veľa kníh, natočených veľa filmov, každý sa s ňou stretol v akejkoľvek podobe. Ako sa prejavila v Jesenského próze? Ako povinné čítanie mali druháčky prečítať dielo **Slovo lásky**. Ponúkame Vám nahliadnúť do dojmov/názorov z tejto novoromantickej prózy.

Pred tým ako sa ponoríte do čítania Vám chceme predstaviť život a tvorbu tohto pozoruhodného autora. **Janko Jesenský** sa narodil 30. decembra 1874 v Martine. Pochádzal zo zemianskej rodiny. Po maturite 1893 absolvoval právnickú akadémiu v Prešove, štúdium zavŕšil v Kluži (Rumunsko) doktorátom roku 1901. Pracoval vo viacerých advokátskych kanceláriách, neskôr pôsobil ako samostatný advokát v Bánovciach nad Bebravou. Po vypuknutí prvej svetovej vojny roku 1914 ho ako slovenského národovca („pansláva“) uväznili. Roku 1915 narukoval na ruský front, ale krátko nato prebehol na stranu Rusov. Pridal sa k československým légiám v Rusku. Redigoval slovenskú prílohu časopisu Čechoslovan, bol podpredsedom Československej národnej rady. Roku 1919 sa vrátil na Slovensko. Dvakrát zastával funkciu župana, roku 1929 sa stal viceprezidentom krajinského úradu. V rokoch 1930 – 1939 bol predsedom Spolku slovenských spisovateľov. Nesúhlasil s rozbitím Československej republiky roku 1939 a na Slovenský štát reagoval sériou politických básní a pamfletov. Ilegálne vyvezené do Londýna stali sa súčasťou Československého vysielania BBC počas vojny. Vyšli tam i knižne pod názvom *Na zlobu dňa*. Janko Jesenský zomrel krátko po 2.sv.vojne - 27. decembra 1945 v Bratislave.

Veríme, že nasledujúce dojmy z čítania našich žiačok Vás zaujmu a možno niektoré aj nabudia k prečítaniu diela **Slovo lásky** od Janka Jesenského. Dúfame, že sa budete po prečítaní časopisu tešiť na ten nasledujúci!

S láskou a úctou redakcia.

Dojmy z čítania – Slovo lásky (Janko Jesenský)

Trieda 2.B

Autor vykresľuje zložitý vzťah hlavnej postavy s Elenou. Podrobne rozoberá vnútorný boj. Čurina so samým sebou. Používa rôzne umelecké a výrazové prostriedky. Text je náročnejší na pochopenie a preto si naň treba vyhradiť viac času. Núti čitateľa zamyslieť sa nad zložitými ľudskými vzťahmi a zároveň vyzdvihuje priateľstvo. (Lucia Paštrnáková)

Je to príbeh plný lásky, ale aj mladosti. V jednom okamihu človek miluje celou svojou dušou, v druhom veľmi trpí. Aj láska dokáže mať dve podoby: ľúbiť a zrazu nenávidieť. Tento príbeh je vtom krásny, že človek dokáže odpustiť, lebo veľmi ľúbi. Z tohto príbehu nám vyplýva nasledovné: Pre jeden neuvážený čin môžeme prísť o človeka, ktorého milujeme (Denisa Huláková)

Mám z čítania zmiešané pocity. Zaujalo ma a prekvapilo hlavne to, ako to medzi nimi dopadlo. Keď som to čítala, vyzeralo to, že už sa tam schýli k bitke, ale nie. Na konci ma dojalo to, že ho žiadala o odpustenie a potom si silno stiskli ruky. Aj napriek tomu, že sa trápili ani jeden druhého neprestali ľúbiť. Ale prečo ho sklamala? Na túto otázku je ťažké odpovedať. Myslím si, že keď niekto ublíži druhému, veľmi ťažko získa späť dôveru a lásku. (Eva Vidová)

Toto dielo je zaujímavé napísané, ale nepáči sa mi, že Elena podviedla Čurína a on jej to nakoniec ešte aj odpustil. Nie je to najhoršie dielo, ktoré som musela čítať. Bolo by fajn, keby bolo takých diel viac. (Terézia Hrebíčková)

Neviem čo si má myslieť o tomto diele. A či si o tom diele chcem vôbec niečo myslieť. Nerozumela som tomu, prečo z toho Čurín urobil takú drámu z jedného bozku. Možno v tej dobe sa to nejako extra riešilo, ale dnes by z toho bola maximálne hádka. Možno to ostatných zaujme, ale mňa nie. (Bianka Vondrová)

Príbeh ma niečím zaujal a niečím nie. Čurín mi prišiel ako pubertiak, ktorý nevie povedať na rovinu čo cíti. Podľa mňa za ním Elena nemala ani prísť. Mal viac „bojovať“. (Jana Hološová)

Príbeh ma spočiatku zaujal ako sa Čurín zaľúbil do Eleny. No ako ho podviedla bol príbeh zaujímavejší. Jeho sklamanie, prechádzky popri dome. Najväčší zvrät bol ako prišla poprosiť o odpustenie a on jej odpustil. (Dagmar Belohorcová)

Dielo sa mi moc nepáčilo. Čurín mal chladné srdce a nevedel odpustiť, aj keď bol múdry. Bol tvrdohlavý. Elenka bola mladá, tichá, ale odvážna. Myslím si, že sa postavy nesprávali vhodne. Myslím si, že inému čitateľovi by sa dielo páčilo. (Martina Krajčová)

Dielo vo mne vyvoláva zmiešané pocity. Na jedenej strane chápem Čurína, že Elene odpustil, pretože odpúšťať sa má. Na jeho mieste by som sa už k nej nevrátila. Keď ho podviedla prvýkrát, urobí to aj druhýkrát. Podľa môjho názoru urobil dobre, keď čakal na slovo „prepáč“ z jej strany a kedy sa k tomu činu odhodlá. Obdivujem ho, ako sa k nej zachoval a ako ju k sebe prijal. Celé dielo mi prišlo zvláštne, ale aj také, že sa to hodí na dnešnú dobu. (Marcela Vargová)

Úryvok, ktorý som si prečítala ma veľmi zaujal a prinútil zamyslieť sa. Zamyslieť sa nad tým, že veľa ľudí pre svoju hrdosť stratí to, na čom im naozaj záleží. Presne ako v tomto úryvku. Čurín hlavný hrdina tohto úryvku takmer stratil lásku svojho života pre úplne hlúpu vec. Pre svoju hrdosť. Pre to, že si jednoducho nedokázal pripustiť, že by prehral. Prehral takým spôsobom, že by odpustil svojmu dievčaťu. Áno, spravila chybu, bola mu neverná, ale snažila sa mu to vysvetliť a ospravedlniť sa mu za to a nie jedenkrát. Lenže on sa ani nesnažil. Niekde vo svojom vnútri jej už dávno odpustil, ale nedokázal jej to povedať. Nedokázal jej to povedať, pretože si myslel, že v tom momente by prehral. A to by on nedopustil. Presne tak je to častokrát aj v našich životoch. Pre svoju hrdosť spravíme veci, ktoré neskôr ľutujeme, no už to zmeniť nedokážeme. Tento príbeh skončil dobre, ale v živote to nie vždy skončí dobre. A preto by sme si mali uvedomiť, že niekedy treba dať našu hrdosť bokom, pretože neskôr by sme to mohli ľutovať.

V tomto úryvku ma však zaujala jedna časť. Časť, keď Čurín hovorí o láske. Hovorí, že pravá láska nikdy nevzniká iba z potreby. Hovorí, že pravá láska nesmie mať príčinu. Ak máme niekoho radi, tak ho jednoducho máme radi. Bez príčiny, len tak. Ako sám povedal: „Láska má byť vlastnosťou, ľpieť ma na človeku. Jeho prírodou má byť. Proti všetkému rozumu. Ty si ma pohanil, nenávidíš ma, ale ja ťa milujem. Milujem, milujem a vždy ťa budem milovať. Neviem, prečo ťa milujem, ale ťa milujem!“ (Nikola Hudecová)

Láska. Pre mňa len chemická reakcia, ktorá prebieha v mozgu človeka. A zabije ma za môj neskromný názor, ale láska sa preceňuje. Vždy sa preceňovala. Preceňuje sa vo výtvarnom a taktiež literárnom umení. Rovnako sa preceňuje aj v diele od Janka Jesenského – Slovo lásky. Hoci čítam rada a často, toto dielo som si musela prečítať viackrát nepochopila aby mu pochopila natoľko, aby som mu bola schopná plnohodnotne pochopiť. Už od malička som nejako nechápala lásku a už vôbec som nepochopila, prečo Čurín Elene vôbec odpustil, keď ho podviedla. Teda, technicky to nebol podvod, ale iba bozk. Kto s racionálnym rozmyšľaním sa bozkáva s cudzou osobou, keď prechováva city k niekomu inému? Nie že by ma to v dnešnom svete neprekvapilo, ale aj tak. Toto dielo na mňa pôsobilo chaoticky a iracionálne a určite si ho znovu neprečítam, pokiaľ nebudem musieť. (Tatiana Záhumenská)

Spočiatku som si myslela, že ma toto dielo nebude príliš baviť, že to nebude, ako sa vraví „moja šálka kávy“, ale po jeho prečítaní som bola celkom prekvapená. Zanechalo vo mne akýsi zvláštny pocit. Páčilo sa mi. Čurín bol z môjho pohľadu veľmi milý človek, ktorý dokázal priateľke Elene odpustiť i neveru, ktorej sa dopustila. Lenže bol príliš hrdý na to, aby jej to aj povedal. Ako sám vravel, chcel bojovať a zvíťaziť aj za cenu vlastného šťastia, len aby nestratil svoju hrdosť. Vtipné a smutné zároveň, čoho všetkého je človek schopný sa vzdať kvôli jeho egu. Počkal si až na samotnú prosbu o odpustenie od Eleny, vďaka čomu mal ich príbeh rozprávkový koniec. (Simona Janáčová)

Možno, že kedysi bola iná mentalita, vravím si. Nechcem byť na autora nejaká „ostrá“. Pravdupovediac toto dielo sa vymyká logike. V dnešnej dobe by „normálny“ jedinec nášho (ľudského) druhu netrucoval takú dlhú dobu ako dva roky kážu. Je to úplne zbytočné a taký čin je pre mňa ako človeka z 21. storočia iba zbabelosťou. Čurík sa pred ňou ukrýval a vôbec sa s ňou o tom neporozprával. Dokonca spálil všetky jej listy, zahodil fotky. Zostala iba myšlienka, ktorá ho i tak páčila viac ako vyššie spomenuté elementy. Dusil to v sebe a zbytočne. Čo však naozaj nepochopím je rozuzlenie. Po tom všetkom... Elena bola dokonca zasnúbená s iným mužom! To si potom akože za ním „nadupkala“ a povedala: “Vieš čo, Zeim, rozmyslela som si to, vrátim sa k Čuríkovi, udobrili sme sa.“? To už sa však nik

nedozvie. Ja mám na to iba jeden pojem – žena ľahkých mravov. Hm, vlastne, keď to takto poberieme, nie je to otázka storočia. Pravdepodobne sa jednoduchí ľudia ako sú hlavné postavy obrazom ľudstva v každom dobovom odseku nášho pôsobenia na tejto planéte. (Silvia Wallová)

Slovo lásky podľa mňa je náročnejšie aj na čítanie. Mne sa to moc dobre nečítalo a moc ma to ani nezaujalo. Nepochopila som to na prvýkrát. (Martina Vaváková)

Toto dielo ma veľmi nezaujalo a preto sa mi aj zle čítalo. A keď som to dočítala, tak som tomu moc nechápala. Bola som v tom tak trochu stratená, až na druhýkrát keď som si to prečítala som tomu lepšie pochopila. (Bianka Tóthová)

Toto dielo bolo zo začiatku čítania pre mňa náročnejšie. No postupne ako som sa dostávala hlbšie do deja, ma zaujalo. Bola som v napätí ako to skončí. Odpustí mu? Neodpustí? Koniec sa mi páčil, keď Čurín odpustil Elenke jej zlý čin ,ktorý ho tak veľmi ranil. (Dominika Gogová)

Poviedka Slovo lásky od Janka Jesenského nie je písaná štýlom, ktorý by som vyhľadávala. Napriek tomu ma milo prekvapila. Najviac sa mi páčil záver, keď Čurín odpustil Elene. (Nikoleta Šobánková)

Na začiatku ma dielo veľmi nezaujalo a nebavilo. Strácala som sa v deji. Postupne dielo začínalo byť zaujímavé a viac ma začalo baviť. Na konci diela som bola dielom zaujatá a bavilo ma a chcela som vedieť, ako bude pokračovať. Chcela som vedieť ako bude pokračovať aj časť, ktorú sme nemali ako povinné čítanie. (Petra Pokorná)

Toto dielo ma nijak nezaujalo. Autor chcel pravdepodobne poukázať na to, že pokiaľ je láska silná, vie si nájsť svoju cestu. Preto hlavný hrdina dokázal odpustiť svojej milej, pretože ju veľmi miloval a jej ospravedlnenie a prosbu o odpustenie pochopil ako opätovné vyznanie jej citov. Ona pravdepodobne oľutovala svojho činu vykonaného v rozmare. Pokiaľ sa dvaja ľudia úprimne ľúbia, je možné, že si odpustia aj väčšie vrtochy. V oboch hrdinoch tohto diela horeli veľké city. Preto si myslím, že bolo jasné, že sa ich životy opäť spoja. (Hana Adamiková)

V dnešnej dobe je naozaj ťažké nájsť lásku, tú skutočnú lásku. Keď už sa na vás usmeje šťastie a život nám dopraje milujúceho partnera, mali by sme si ho vážiť, snažiť sa vzťah stále posúvať dopredu a nie ako v diele Slovo lásky urobila Elena. Ak by to s Čurínom myslela vážne a úprimne, ako by mohla dokázať podvieť? Hoci to bol len bozk, ale bol. Takýto skutok dokáže tej druhej osobe ublížiť viac ako slová. Smutné je, že sa to deje aj v realite a nie len v literárnych dielach. Čurín Elenu natoľko ľúbil, že sa k nej opäť vrátil a odpustil jej. Síce sa k sebe vrátili po dvoch rokoch, ale i tak čudujem, že dal veciam ďalšiu šancu. Ľudia by sa mali zamyslieť nad tým čo majú a ako ľahko to môžu svojím správaním stratiť. (Sofia Jakubičková)

Janko Jesenský: Slovo lásky

Žáner: novela

Hl. postavy:

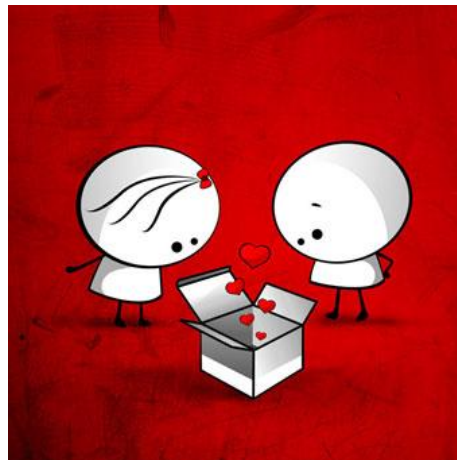
Čurín - hl. postava

Elena Zakaliková - Čurínova milá

Zeim- statkár

Dunajčík- kamarát Čurína

Šuvik- inžinier

Dej:

Čurín sedel pri akejsi apeláte, keď zrazu dostal list o zasnubách Eleny so statkárom Zeimom. Zaradoval sa, pretože ho zvesť nedojíma. Čurín vošiel do izby a zhodil na zem fotografiu svojej milej Eleny, na ktorú mal zlosť. Zhodil si z ruky i prsteň, ktorý sa odkotúľal pod posteľ. Vrátili sa mu všetky spomienky na milú. Vrátilo sa mu i to, ako ju načapal v izbe s iným. Uvažoval. Vtedy si povedal, že už nebude veriť žiadnej žene, ani dievčaťu. Pociťoval voči Elene hnev. Kvôli jeho rozčúleniu vyhodil i svojho kamaráta, ktorý mu chcel poradiť. Až potom mu Čurín sľúbil, že si nič neurobí, podal mu ruku a kamarát odišiel. Čurín prial Elene zlé veci. Chcel potlačiť každú myšlienku a každý cit na ňu. Neodpísal ani na dva Elenine listy, v ktorých ho prosila o odpustenie. Zrazu sa začal trápiť. Chodil sa prechádzať ku jej domu. Fotku a prstienok zodvihol zo zeme. Zrazu ju uvidel nejasne v okne. Spomenul si na ich stretnutie, opisoval a predstavoval si jej krásu a to ako sa na ňu díval. Rozprával o láske veľmi krásnymi slovami. Vyznal lásku a svoje city. Elena sa začervenala. Potom začal znázorňovať lásku na kúsku papiera. Hovoril, že keby bola so Šuvikom - inžinierom, žeby jej nevyznan lásku. Elena protestovala, že nie je so Šuvikom, ale s iným. Vytrhol sa z krásneho spomínania a vrátil sa do reality. Stále chodil pod ich okná a na listy neodpovedal. Raz ju zbadal v divadle, no nepozeral sa na ňu, len ju zahliadol. Chcel sa za ňou rozbehnúť, no nemal odvahu. Vonku videl párik zaľúbených. Snežilo. V tom si sadol za stôl. Zrazu niekto ohmatáva kľučku. Dúfal, že to bude Elena. A bola to naozaj ona. Prosila ho o odpustenie a povedala mu, že ho miluje. Prišla k nemu a on cítil, že ho má stále rada. Prišla si po slovo lásky. Čurín ju chytil za ruku. Pýtal sa jej, či chce iba odpustenie. Ona odpovedala, že i jeho lásku. Stisli si ruky a Čurín jej obetoval svoju lásku.

Linda Candráková, 2.A

Janko Jesenský: Slovo lásky

Prostredie deja : Čurínova izba

Téma diela: novela zobrazuje konflikt čistej lásky medzi Čurínom a Elenou. Ich láska prekonáva rôzne prekážky.

Literárny druh: epika

Literárny útvar:

novela

Hlavná myšlienka: láska nepozná prekážky

Charakteristika postáv:

- Hlavná postava: Čurín – miloval Elenu, rád fajčil a chodil do kasína
- Vedľajšie postavy:
 - Elena – milovala Čurína, rada hrala na klavíri.
 - Dunajčík – kamarát Čurína
 - Šuvik – inžinier
 - Zeimom – statkár, ktorý sa mal oženiť s Elenou

Dej:

Poštár podal Čurínovi obálku v ktorej bolo oznámenie zásnub Eleny Zakalíkovej so statkárom Zeimom, a tak začal spomínať na staré časy, na ples, kde mu snúbenicu Elenu začal bozkávať nejaký mladík. Čurín vyšiel z izby a odišiel domov. Chcel vynadať Elene za to, čo mu spravila. Chodil po izbe ako zmyslov zbavený raz hore a raz dolu. Nadával na všetky ženy, ale hlavne na Elenu. Rozbíjal nábytok, zahodil jej fotografiu do koša aj ich snubný prsteň. Spálil všetko, čo mu pripomínalo Elenu. O chvíľu za ním prišiel jeho najlepší kamarát Dunajčík. Čurín ale Dunajčíka nechcel počúvať, a tak ho vyhodil. Čurín neodpovedal ani na prvý, ani druhý list, v ktorých ho Elena prosila o odpustenie. Ale on sa tak veľmi trápil, že dokonca prestal chodiť do kasína a aj do krčmy. Vyložil zase fotografiu naspäť na stôl a veľmi ľutoval tie spálené listy. Večer chodil na prechádzky vždy smerom k Eleninmu domu. Vždy sa pred jej domom otočil a šiel naspäť. Spomínal na ich prvé týždne zaľúbenosti, ako sedávali v salóne, kde Elena hrala na klavíri a on sedel na gauči a fajčil. Dlhé hodiny sa rozprávali o láske. Zrazu sa vytrhol zo svojich spomienok s Elenou a vrátil sa naspäť do reality. Stále chodieval pri ich dom a neodpovedal na listy. Vrátil sa domov. Sadol si k písaciemu stroju a začal písať. Zrazu počul, ako niekto otvára dvere. Tajne dúfal, že to bude Elena. A naozaj tam stála. Sadla si na gauč a hovorila mu, ako ho stále miluje. Prišla bližšie a on pocítil, že ho neprestala mať rada. Potom sa jej spýtal, či chce len odpustenie a ona, že ja chcem takú lásku, akú sme mali predtým. Stisli si svoje ruky... a zrejme jej Čurín dal takú lásku ako predtým.

Katarína Janíková, 2.A

Janko Jesenský: SLOVO LÁSKY

Príbeh začína tým, že Čurínovi prišlo svadobné oznámenie-Elena Zakalíková a statkár Zeim sa budú brať. Bolo mu to jedno, no spomenul si na chvíle, aký bol do nej bláznivo zaľúbený, až bol hlúpy. V mysli sa mu vynorila spomienka na bál, kde videl Elenu bozkávať sa nejakým Nemcom. V rozčúlení odišiel domov a tam jej fotku hodil do koša, ľúbostné listy spálil a prsteň, ktorý mal na prste zahodil v miestnosti. Jeho priateľ mu radil, aby Nemca vyprovokoval a pomstil sa tak, no on to zavrhol. Elena mu potom písala ospravedlňujúce listy, na ktoré jej neodpovedal. Chcel, aby sa aj ona trápila tak, ako on. Keď ho to prešlo, vybral jej fotku z koša i prsteň našiel, iba tie spálené listy ho trápili. Každý večer chodieval k ich domu a sledoval okná, či ju neuzrie. Spomínal, ako Elena hrávala na klavíri Chopina. Vtedy jej tvrdil, že len čistá láska je tá pravá. Raz ju uvidel v divadle, ale chcel za ňou ísť, ale nemohol. Ona sa na neho viackrát pozerala. Jedného dňa, keď padal sneh, uvažoval o tom, ako sa vydáva. Povedal si NECH. Cez okno vo svojej izbe sledoval zaľúbencov, ako sa k sebe túlili a prišlo mu to veľmi smiešne. Sadol si za stôl a písal. Odrazu niekto stisol kľučku na dverách, predstavil si, že je to Elena. A naozaj stála vo dverách v celej svojej kráse. Žiadala ho vrúcne o odpustenie, tvrdila mu, že len jeho miluje. Hovorila mu, ako ho videla stáť pred ich domom a spýtala sa ho: „Prečo neodpúšťať?“, láska odpúšťa všetko. Čurín cítil, že to myslí vážne a naozaj ho ľúbi. Spýtal sa jej, či prišla len po odpustenie, ale ona, že nie, že prišla si po jeho lásku, ako to bolo kedysi. Spolu sa chytili za ruky a zrejme jej odpustil a dal, po čom túžila.

Hlavná myšlienka: Ak má človek v srdci čistú lásku, dokáže milovanej osobe odpustiť.

Lucia Lechová, 2.A

Janko Jesenský

Slovo lásky

- ❖ 1874 -1945
- ❖ slovenský básnik, prozaik, prekladateľ
- ❖ narodil sa v Banskej Bystrici
- ❖ študoval ZŠ v BB, SŠ v Kežmarku a VŠ Právnickú akadémiu v Prešove
- ❖ významný predstaviteľ modernej prózy
- ❖ sproblematizoval vlastné city, diela umiestnenej do dedinského prostredia
- ❖ ako prvý získal titul národný umelec

POSTAVY:

- ❖ ČURÍN – zarmútený z lásky, plný nenávisti, rozhorčenia, ale stále zamilovaný do ženy, ktorá lásku neopätuje
- ❖ ELENA – hanblivá, najprv vôbec neprejavuje city, žiadnu náklonnosť, utiahnutá, slušná

LIT. ŽANER: novela

- ❖ vydané v roku 1906
- ❖ novela zachytáva Jesenského názory z obdobia jeho veľkej lásky v rokoch 1904 k neznámej žene, ktorá vyvoláva sériu noviel s vážnou ľúbostnou tematikou a veľkou časťou jeho lyriky z toho istého obdobia

TÉMA: Príbeh zamilovaného muža do ženy, ktorá lásku neopätuje a jeho bojovanie za zabudnutie a hrdosť.

IDEA: Človek v rozpore, boj s láskou, ktorá mu bola odopretá a chce si zachovať hrdosť a úctu.

OBSAH:

Čurín dostal svadobné oznámenie od ženy, ktorú v hĺbke duše miloval, ale tváril sa, že mu to je ľahostajné. Zásnuby boli medzi Elenou Zakalíkovou a statkárom Zeinom. Čurín bol poctený a rád. Rozmýšľal, aký bol hlúpy a detský. Pri rozmýšľaní mu do hlavy vletela spomienka s Elenou. Videl ju na bále, kde bola

ešte jeho snúbenicou a nejaký Nemec ju bozkával na krk. Keď to uvidel, nahnevaný odišiel domov, vyhodil Eleninu fotografiu, zahodil snubný prsteň a listy spálil. Stál pri ňom jeho priateľ, ktorý ho nabádal na pomstu, ale Čurín nesúhlasil a vyhodil ho. Chcel len vidieť Elenu takú zničenú, ako je on sám. Elena mu neskôr písali listy, v ktorých ho prosila o odpustenie, ale on na žiaden neodpovedal. Bol príliš hrdý. Miesto toho spomínal na jej oči vlasy, hru na klavíri a pozeral na jej fotografiu, zrazu ľutoval spálené listy a zahodený prsteň. Často sa chodil prechádzať okolo jej domu a spomínal, ako mu prvýkrát vyznávala city. Raz ju stretol v divadle, no neodvážil sa jej prihovoriť, ba ani jeden list odpísať. Chcel, aby jeho ego stále rástlo. Raz, keď silno snežilo, uvidel cez okno zamilovaný pár a pomyslel si: Povedal jej, že ju ľúbi a už sa k sebe túlia“, prišlo mu to smiešne. V tom niekto chytil kľúčku, prepadla ho myšlienka, v ktorej to bola Elena. Naozaj tam bola Elena, ktorá tvrdila, že Čurína stále miluje a ten tam len nemo stál. Tvrdila, že láska odpustí všetko a keď sa k nemu priblížila, pocítil, že ho ma stále rada. Tu padla veta: Prišla si po slovo lásky. Čurín jej chytil ruku a dal jej lásku aj odpustenie.

Sára Mikušková, 2.A

JANKO JESENSKÝ

SLOVO LÁSKY

- Literárny druh: epika
- Literárny smer: romantizmus
- Literárny žáner: novela
- Počet strán: 9 strán
- Rok vydania: 1975
- Téma: láska, je zobrazená ako prirodzený ľudský cit

Postavy:

- Čurín – hl. postava diela; zaľúbený do Eleny Zakalíkovej
- Poštár – posol zlých správ v diele
- Elena Zakalíková – milá Čurína a snúbenica statkára Zeima
- Statkár Zeim – snúbenec Eleny Zakalíkovej
- Dunajčik – kamarát Čurína
- Šubík – inžinier

Hlavná myšlienka:

Osud hl. postavy „Čurína“, ktorý miluje krásnu Elenu, ale dozvie sa, že Elena sa ide vydávať za iného. Preto o ňu bojuje a chce sa s ňou aspoň stretnúť.

OBSAH:

Čurínovi prišlo svadobné oznámenie, že Elena Zakalíková a statkár Zeim sa zasnúbili. Čurín bol šťastný, veselý, vôbec ho netrápil smútok. Ale naozaj bol smutný, pretože dievča, ktoré miloval sa išlo vydávať za statkára Zeima. Čurín sa prechádza po kancelárii a napokon si zobral kabát a odišiel domov. Povedal, že už nikdy nebude nikomu veriť. Hlavne žiadnej žene, dievčaťu. Išiel rovno domov. Prechádzal sa po izbe, päsťou trieskal po stolíku, búchal si po čele a hrešil na seba, že nechal svoju milujú odísť s iným. Schytil všetky fotografie a pamiatky, ktoré mu pripomínali Elenu a zničil ich-tak strašne ju nenávidel. Na druhý deň Čurína navštívil kamarát, ktorý mu radil, aby prestal na ňu myslieť. Ale Čurín mu povedal, že myslí na revolvér alebo otravu. To veruže neurobíš, nestojí ti za to, aby si sa kvôli Elene trápil. Čurín celý napätý, bledý, rozpálený a nazúrený sa každý večer prechádzal okolo Eleninho domu. Chcel ju aspoň nachvíľu zazrieť v tom okne, kde spolu každý večer sedávali. Vždy si ju predstavoval-tá dokonalá krása, jemná tvárička, keď sme spolu sedávali za klavírom. Takto si Čurín vždy predstavoval Elenu, keď sa prechádzal okolo jej okna. O niekoľko dní pri prechádzke Elena stretla Čurína. Obaja celí očerveneli a nevedeli zo seba vydať ani hláska. Čurín pozval Elenu k sebe domov, aby sa mohli v klude porozprávať. Keď prišli k Čurínovi domov, tak sa začali rozprávať. Rozprávali sa niekoľko

hodín a veľa vecí si vysvetlili. Hlavne mu Elena vysvetlila, že to s tými zásnubami nie je vôbec pravda. Statkára Zeima si musela vziať, pretože to mala rozkázané od rodičov, ale nakoniec utiekla späť do rodného mesta. Elena bola šťastná, že sa stretla so svojou celoživotnou láskou. Čurína milovala celý život a čakala na neho tak dlho, až sa dočkala.

Laura Mišenková, 2.A

Janko Jesenský

*30. decembra 1874, Martin

*27. december 1945, Bratislava

✓ Bol slovenský básnik, prekladateľ

Poézia: Verše, Po búrkach, Čierne dni, Jesenný kvet

Próza: Malomestské rozprávky, Demokrati, Strach

DIELO: Slovo lásky

✓ Literárny žáner: Novela

✓ Hlavné postavy: Čurín, Elena Zákalíková, statkár Zeimo

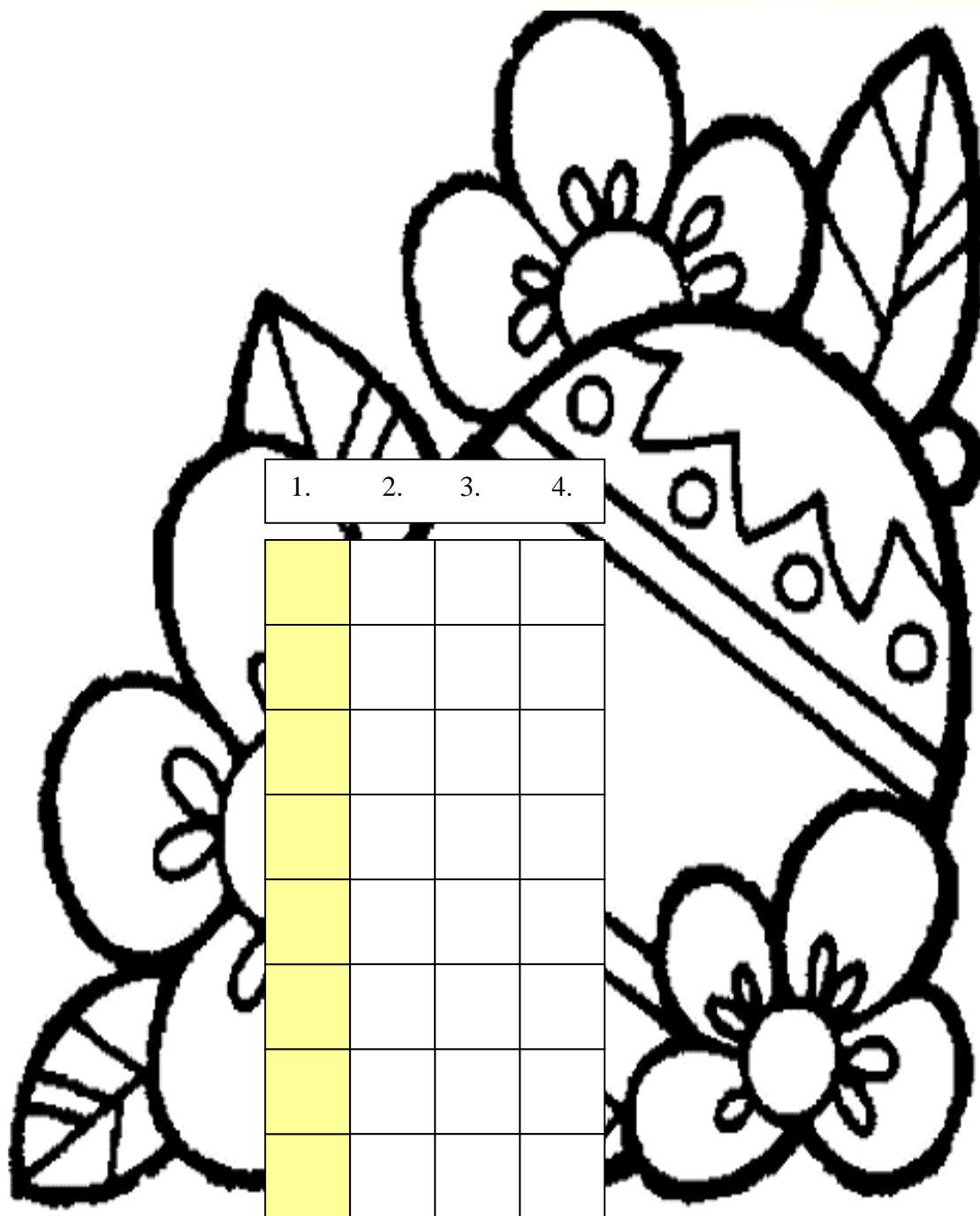
OBSAH

Čurín sedel práve pri apeláte, keď mu poštár priniesol oznámenie zasnúbenia Eleny Zákalíkovej so statkárom Zeimom. Nebol z toho smutný, práve naopak zaradoval sa, pretože ho zvesť nedojíma a jeho srdce zostávalo chladné. Vnímal, ako vonku padá hustý sneh a začal spomínať. Spomínal na časy pred 2 rokmi keď bol na bále a uvidel, ako mu nejaký chlap bozkával snúbenicu Elenu a opieral ju o pohovku. Z bálu si to sklamaný a nahnevaný namieril rovno domov a v mysli si nadával, aký bol vtedy detský a hlúpy. Cítil veľkú bolesť. Nebude veriť nikomu. Najmä žene, dievčaťu. Keď prišiel domov schoval jej fotografiu do písacieho stola a spálil všetky listy od nej. Čurín spomína ďalej ako mu Elena hrala na klavíri a on nechcel. Chcel jej povedať, že ju miluje, ale bál sa že by ušla. Prestal spomínať na to, čo bolo, potom si povedal, keď sa vydáva, nech sa vydáva. Chodil na prechádzky pri jej dom, pod jej okná a pozoroval ju. Raz ju videl v divadle, ale nestretli sa, len na seba hľadeli. Videl ju, ako kráčala pred ním. Chcel sa za ňou rozbehnúť, ale nemal odvahu. Jedného dňa

opäť sedel za svojim písacím stolom a hľadel von, ako sneží, keď vtom zazrel párik zaľúbencov. Pripadalo mu to smiešne, a tak to neriešil a písal ďalej. Keď vtom začul, že niekto otvára dvere. Dúfal v to, že to bude Elena a keď dvere otvoril, naozaj v nich stála Elena. Vošla dnu a prosila Čurína o odpustenie. Vraví mu, ako moc ho miluje. Pristúpila k nemu a on pocítil, že ho stále neprestala mať rada. Podišiel k nej a chytil jej dlaň. Spýtal sa jej, či si prišla iba o odpustenie. Ona odpovedala, že chce jeho lásku ako predtým. Stisli si ruky a zrejme jej Čurín dal svoju lásku.

Nikol Šišková, 2.A

- Legenda:**
1. jedlo z krupice (A sg.)
 2. horná končatina (G sg.)
 3. osobný dopravný prostriedok (D sg.)
 4. umelecké dielo z kovu, kameňa, dreva (A pl.)
 5. hrubý povraz (L sg.)
 6. vec na šitie (N pl.)
 7. 12,-€ - to je tovaru (G pl.)
 8. ozvena (I sg.)

Dokonči **TAJNIČKU**: Budeme robiť veľkonočné

Vedúci redakčnej rady:

**Mgr. Lukáš Dorušinec
Mgr. Mária Detková**

Šéfredaktor:

Linda Candráková

Redaktorky:

**Denisa Huláková
Eva Vidová
Terézia Hrebíčková
Bianka Vondrová
Jana Hološová
Lucia Lechová
Dagmar Belohorcová
Martina Krajčová
Marcela Vargová
Nikola Hudecová
Tatiana Záhumenská
Simona Janáčová
Silvia Wallo
Martina Vaváková
Bianka Tóthová
Dominika Gogová
Nikoleta Šobáňová
Petra Pokorná
Hana Adamiková
Sofia Jakubičková
Katarína Janíková
Sára Mikušková
Laura Mišenková
Nikol Šišková**

Vydáva

**SÚKROMNÁ STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA
P E D A G O G I C K Á**
Tovarnícka 1641, P.O.Box 151, 955 01 Topoľčany

január-marec 2019